

Τῇ Κυριακῇ Δ' τῶν Νηστειῶν ἐσπέρας.

Ο ιερεύς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρδριν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὅδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ο ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὅδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ο ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εύφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἢς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ

τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν δὲ ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἀνθρωπὸς ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη δὲ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη δὲ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὅν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, δὲν ἐπλασσας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡτα δέ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Οἱ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· δὲ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλὼ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ δὲ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὅστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, δέ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Οἱ ἥλιοι ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι δὲ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ δὲ ιερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Καὶ εὐθύς, ἀνευ στιχολογίας Ψαλτηρίου, οἱ χοροὶ φάλλουν τὸ Κύριε, ἐκένραξα· ἀπὸ δὲ τοῦ στίχου Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου... φάλλονται τὰ τέσσαρα κατανυκτικὰ τοῦ ἥχου, τὰ τρία προσόμοια τοῦ Τριψδίου, τὰ δύο τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ, καὶ τὸ ἐν τοῦ κυρίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίου, καὶ τρία τοῦ Μηναίου. Δόξα, καὶ νῦν, προσόμοιον θεοτοκίον.

Ἅχος ζ Bou ξ

K ν ρι ε ε κε κραξαπροσ σε ει σα κ8 σο ονμουν
ει σα κουσον μου Κυ ρι ι ε π Κυ ρι ε ε κε κραξα
προσ σε ει σακου σον μου προσχες τη φω νη τηςδε η σε
ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προσ σε ει σα κουσον
μουν Κυ ρι ε

K α τεν θυν θη η τω η προ σεν χη μου Δ ως θυ
μι α μα ε νω πι ο ον σου ε παρ σις των χει ρων μου
θυ σι α ε σπε ρι νη Δ ει σα κουσον μουν Κυ ρι ε

Ἡ Στιχολογία. ε χ

Θ ου Κυ ν ρι ε φυ λα κηντω στο μα τι ι μου
και θυ ν ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημουν

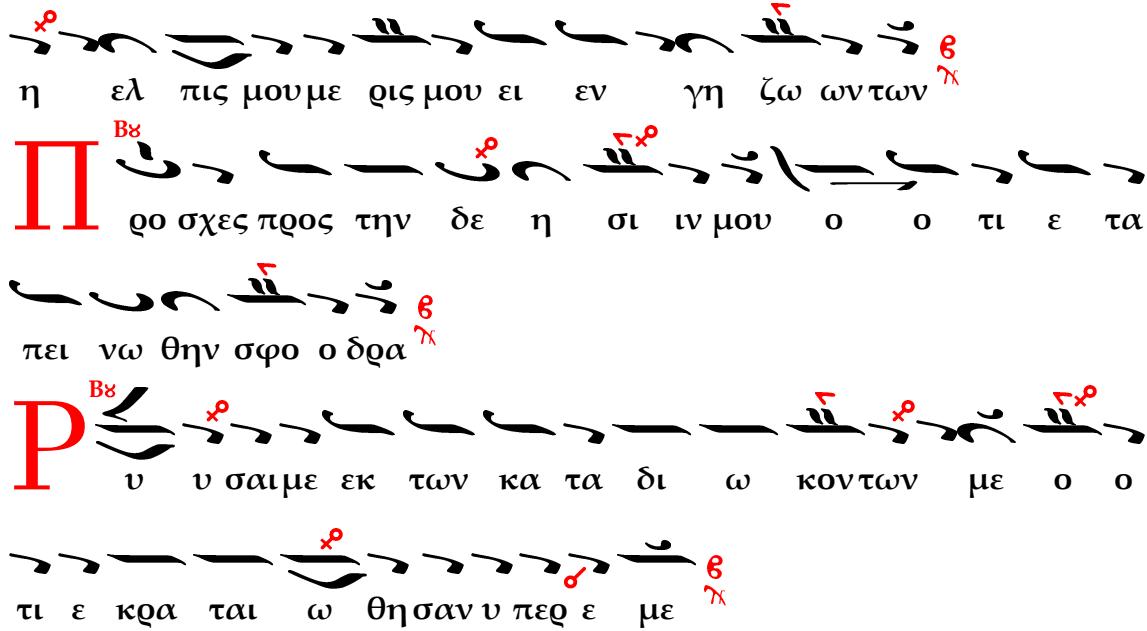
M η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη
ρι ι ας του προ φα σι ζεσ θαι προ φα α σεις εν α μαρ τι

ι αις
Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν

και ου μη συν δυ α σωμε τα των ε κλεκτων αυτων ε
Π ^{B8} αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
 λεγ ξει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα
 να α τω την κε φα λη ην μου ε
Ο ^{B8} τι ε τι και η προ σεν χη μου εν ταις εν δο
 κι αις αν των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι
 κρι ται αυτων ε
Α ^{B8} κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη
 σαν ε ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης ε δι ε
 σκορ πι σθη τα ο στα αν των παρατον **A** α δην ε
Ο ^{B8} τι προς σε Κυ ν ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι
 οι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε ληστην ψυ χη
 ην μου ε
Φ ^{B8} ν λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε
 στη σαν το ο μοι ε και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο
 με ε νων την α νο μι ι αν ε

Π^M ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μα ρτω
 λοι ^ε κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε
 ελ θω ^ε

Φ^{B8} ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κραξα φω νη
 η μου προς Κυ ν ρι ον ε δε η η θην ^ε
E^{B8} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
 μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω ^ε
E^{B8} ν τω εκ λει πειν ^ε εξ ε μου το πνευ μα μου και
 συ εγνως τας τρι βους μου ^ε
E^{B8} ν ο δω ταν τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ
 ψαν πα γι δα μοι ^ε
K^{B8} α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε
 πε βλεπον ^Δ και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκων με ^ε
A^{B8} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε
 στιν ο εκ ζη των την ψυ χη ην μου ^ε
E^{B8} κε ε κραξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

 η ελ πις μουμε ρις μου ει εν γη ζω αντων
Π^{B8} ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα
 πει νω θην σφο ο δρα
P^{B8} υ ν σαιμε εκ των κα τα δι ω κοντων με ο ο
 τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

(Τέσσαρα κατανυκτικὰ τοῦ ἥχου)

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου
 λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι σου
H^{Πα} θε λον δα κρυ σιν ε ξα λει ψαι **π**^{B8} των ε
 μων πται σμα των **Ku** ν ρι ε το χει ρο γρα φον
 ν πο λοι πον της ζω ης μου **π**^{B8} δι α με τα
 νοι οι ας ευ α ρε στη σαισοι **αλλ** **ο** ε χθρος α
 πα τα α με και πο λε μει την ψυ χην μου **π**^{Δι} **Ku** ν ρι
 ε πριν εις τε λος α πο λωμαι σω σονμε

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι **ε**^β **ως** ου αν τα πο δω
 ως μοι

T Ταῦτα — — — — — — — — — — — — — — — —
 ις χει μα ζο με νος και προ στρε χων **π** **β8**
 τω λι
 με νι του ου τω ου δι α σω ζε ται **η** **Nη Πα**
 τω **β8**
 νω με νος και προ σπι πτων **π** **τω ι α τρει ω του**
Nη Πα **β8**
 τω ου θε ρα πεν ε ται **η** Δη μι ουρ γε των α
 πα αν των και **η** **Nη Πα** **τρε των νοσουν των** **π** **Κυ ν ρι ε**
β8
 πριν εις τε λος α πο λωμαι σω σον με **η**

Στίχ. γ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι **η** **κυ ρι ε** **κυ ρι ε** **Δ**
 ει σα κου σον της φω νη ησμουν **η**

Π **β8** **M** **β8**
 λυ νον με τοις δακ ρυ σι ι μου Σω τηρ **η** **ο τι ρε ρυ**
 πω μαι εν πολλαι αις α μαρ τι ι αις **η** **δι ο και προ σπι**
 πτωω σοι **η** **η μαρ τον ε λε η σον με ο Θε ος** **η**
β8

Στίχ. δ. Γενηθήτω τά ώτά σου προσέχοντα **η** **εις την φω νην** **Δ**
 της δε η σε ω ωσμουν **η**

Π **β8**
 ρο βατον ει μι της λο γι κης σου ποι μνης και προς σε
 ε κα τα φε ευ γω **η** **τον Ποι με να τον κα λον** **η** **ζη τη**
 σο ον με τον πλα νη θε εν τα ο Θε ος και ε λε η

πονε
σον με

Στιχηρὰ Προσόμοια. Ποίημα Ἰωσήφ.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου. Ἡχος Γα φ

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τις ν πο στη

σε ται^χ_η ο τι πα ρα σοι ο ι λα ασμος ε ε στιν^π
M ε γι στάξεν και ρω πι στοι ε πι δει ξω με θα^υ
 της εγ κρα τει ας πο ο ν^χ_η ο πως με γι στηςδο ξης ε
 πι τυ χω ω μεν^π_η ε λε ει τ^χ_η με γα λ^χ_η θε^υ ψ και
 Βα σι λε ως^χ_η α πο λυ τρ^χ_η με ε νοι^χ_η της φλο γος τη ης

γε ε νης^χ_η

Στίχ. Σ'. Ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου^{χ Γα}
 ηλ πι σεν η ψυ χη

μου ε πι το ον Κυ ρι ι ον^π

T ον χρο νον της νη στει ας νυν υ περ με σα σαν τες^υ
 αρ χην εν θε ψ δο ο ξης^χ_η σα φως ε πι δει ξω με ε θα^η
 και εις τε λος ε να ρε τ^χ_η πο λι τει ας^χ_η φθα σαι θερ
 μω ως σπευσω μεν^χ_η ο πως λη ψω με θα^χ_η την τρου φην τη ην α

γη ρω η

Ἐτερον. Ποίημα Θεοδώρου.

Καταφρονήσαντες πάντων. Ἡχος Γα φ

Στίχ. Σ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, Δ Νη
ηλ πι σεν η ψυ

χη η μου ε πι τον Κν ρι ον η
Γα Νη περ με σα σαν τες ταν την την ι ε ραν Δ
στει ει ας πε ρι ο δον η προς το μελ λον εν χα
Πα Δ Νη ρα δι εν θυδρο μη σωμεν πρ εν ποι ι ας ε λαι
ω Δ Πα Νη τας ψυ χας α λει φρο με νοι πρ ο ο πως α ξι ω
θω μεν χρι στε τε Θε γη μων Δ και τα θει ει α Πα
Μ Νη θη η μα τα προ σκυ νη η σαι η προ φθασαι και την φρι
κτην Δ και α γι αν Α να α στα α σιν η

(τρία προσόμοια ἐκ τοῦ Μηναίου)

Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἡχος Βου ξ

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται Δ Χ
τον Ισ ρα ηλ Δ εκ

πα σω ωντων α νο μι ων αν τε η

Προς ε πι πο να σκαμ μα τα α προς πο λυ
 πλο κα θη ρα τρα προς δει να πα λαι αι σμα τα Κρη η
 σκη παν σο φε γεν ναι ο φρο νως ε χω ρη σας σαρ
 κο ος μη φει σα με νος αλλ ε λο με νος θα νειν
 δι α πο θον τον εν θε ον ο θεν πα σα σε η χρι
 στ8 8 Εκ κλη σι α μα κα ρι ζει ε κτε λ8
 σα σατην μνη η μην Με γα λο μαρ τυς πα νεν δο ξε
Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ε παι νε σα
 τε αν τον παν τες οι λα οι
Ωμο τα τως ξε ο με νο ος και πλευ ρας
 ο ρυτ το με νος και μα στι γων πλη η θε σι δα α
 πα νω με νος 8κ ε ξηρ νη σω το ο νο μα χρι
 στ8 8 το σε βα σμι ον Α θλο φο ρων καλ λο νη
 Εκ κλη σι ας εν πρε πει α δι α ταυ τα σε εν αι
 νε ε σει τι μω μεν την α γι αν ε ορ τα
 ζον τες σ8 μνη η μην και προσκυν8ν τες τα λει ψανα

Στίχ. Ι. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια ε
χ

του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι ω να ε
ε ρως πυρ πο λα με νο ος τη α γα πη
τα Κτι σαν τος Κρη σκη πα να οι οι δι με με ε σον
ι στασο πυ ρος μη δο λωςφλε γο μενος εις χει ει
ρας δε παν σο φε ε να πε θα τα Θε α μη το μα
κα ρι ον πνευ μα σα ο θεν ει λη φας τας στε φα α
νας της νι κης ι κε τευ ων ι λα σμον α μαρτη
μα α των λα βειν τας πο ο θω τι μων τας σε

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ σύντομον.

Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἡχος Βου

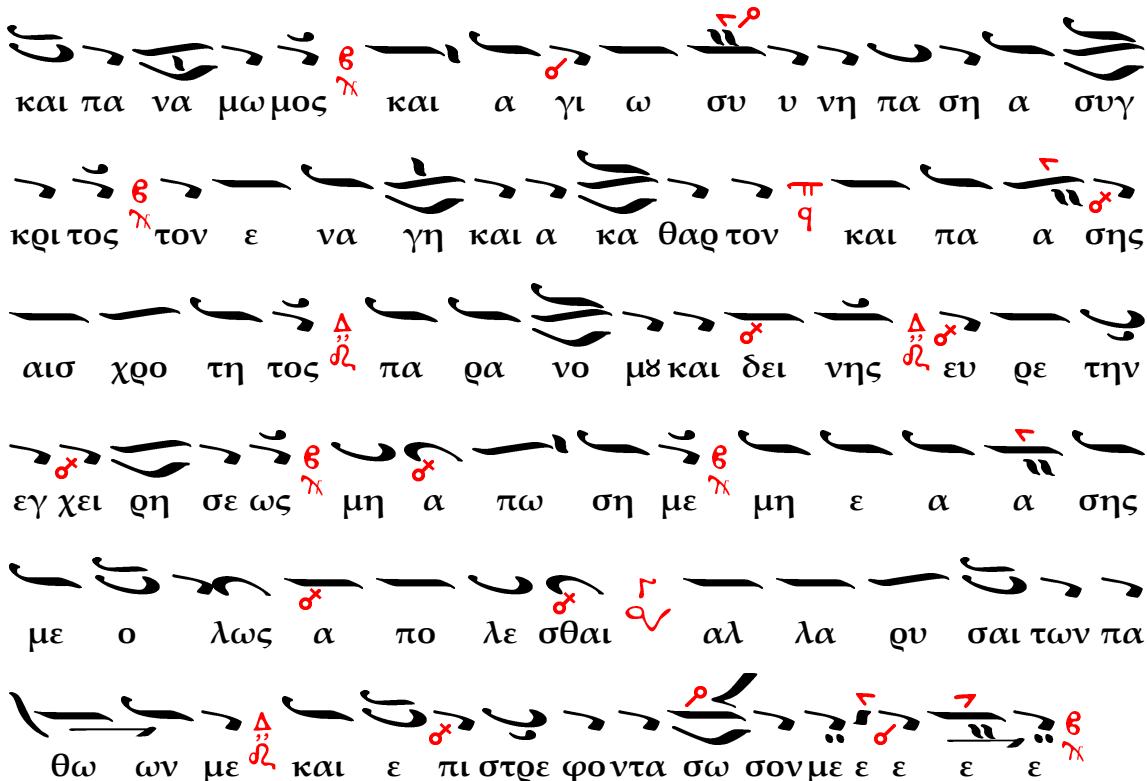
Δ Β8 ο ο ξα Πα τοι και γι ω και α γι ω

Πνευμα τι

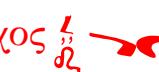
Κ Β8 αι νυν και α ει ει και εις τας αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ω Σ Θε α Μη τηρ α φθο ρο ος και α γνη

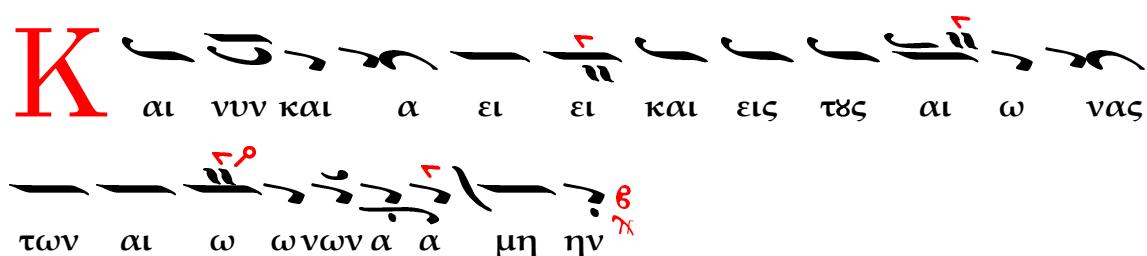

 και πα να μωμος ^ε
 και α γι ω συ ν νη πα ση α συγ
 κριτος ^ε
 τον ε να γη και α κα θαρτον ^π
 και πα α σης
 αισ χρο τη τος ^Δ
 πα ρα νο μθκαι δει νης ^Δ
 εν ρε την
 εγ χει ρη σε ως ^ε
 μη α πω ση με ^ε
 μη ε α α σης
 με ο λως α πο λε σθαι ^ρ
 αλ λα ρυ σαι των πα
 θω ων με ^Δ
 και ε πι στρε φοντα σω σονμε ε ε ε ε

Tò ἀργόν.

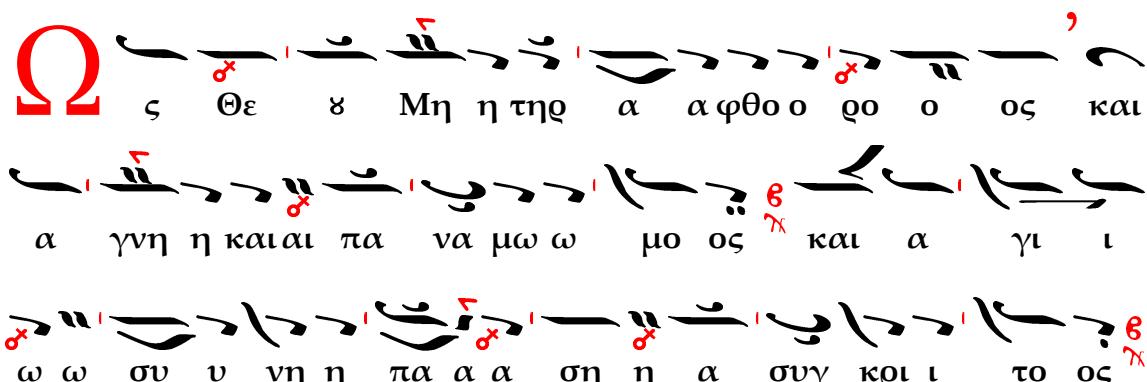
Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἡχος Bou ξ

 Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω ^Δ και Α γι ι ω

 Πνευ μα α τι ι ^ε

 Κ αι νυν και α ει ει και εις της αι ω νας
 των αι ω ωνων α α μη ην ^ε

Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἡχος Bou ξ

 Ω σ Θε ύ Μη η τηρ α αφθο ο ρο ο ος και
 α γνη η καιαι πα να μω ω μο ος ^ε και α γι ι
 ω ω συ ν νη η πα α α ση η α συγ κρι ι το ος ^ε

τον ε ε να α γη η η καιαι α κα θα αρ το ο ο
 ον και πα α σης αισ χρο ο τη το ο ο ος πα α
 ρα α νο μθ 8 και αι αι δει νης ευ ρε τη ην ε εγ
 χει ρη σε ε ω ως μη α α πω ση η με μη ε
 α ση ης με ε ο λω ως α α πο ο λε ε ε
 σθαι αι αι αι α αλ λα α ρυ σαι αι των πα α θω ω
 ω ω ων με και ε πι στρε ε ε φο ο ντα σω
 σο ον με ε ε ε ε ε ε
 * * *

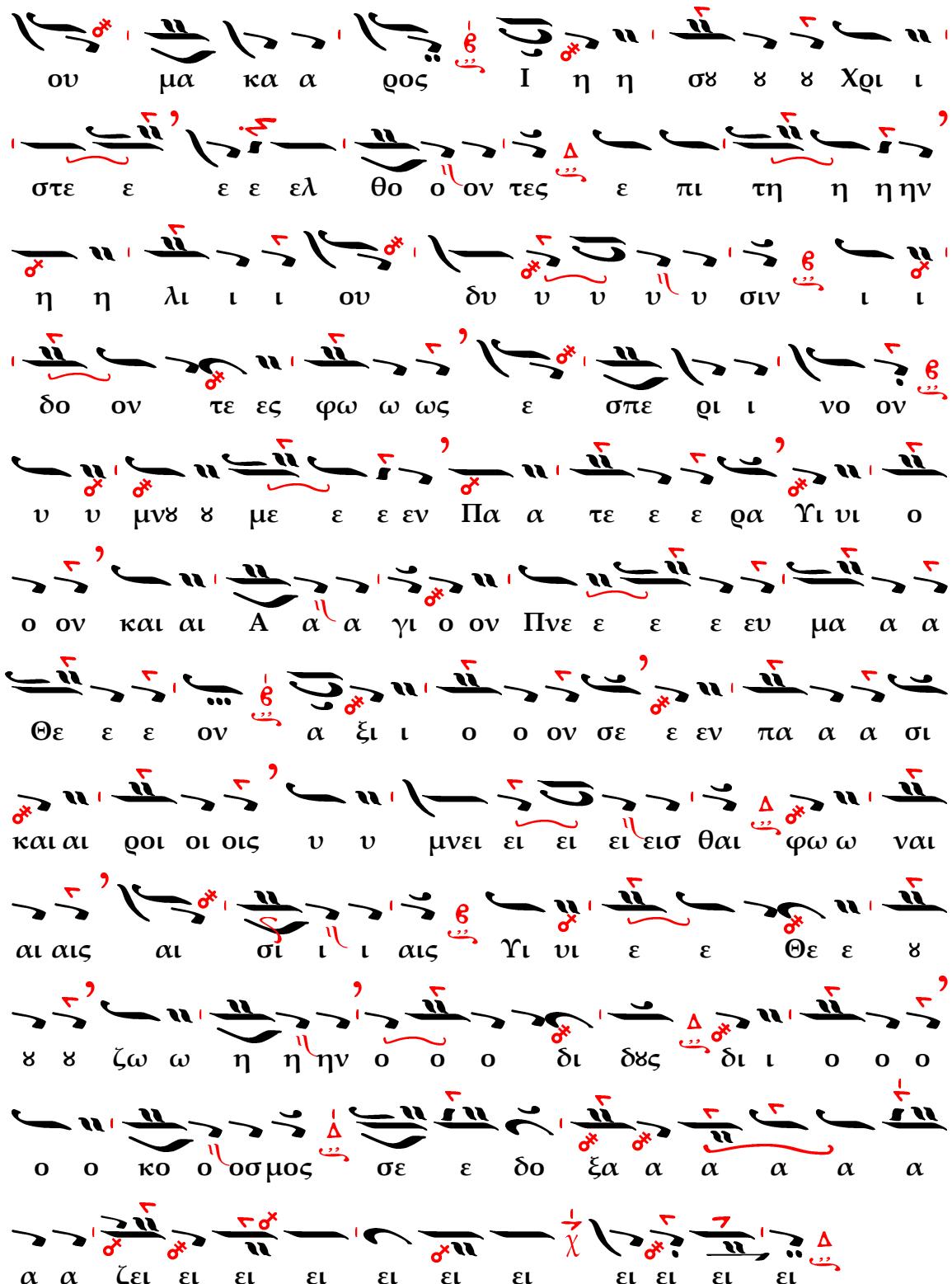
Εἰσοδος. Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἵλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γίόν, * καὶ ἄγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Γίε Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἵλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ὕχος Δι θ

Φ ως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τχ
 8 8 Πα α α τρος ον ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

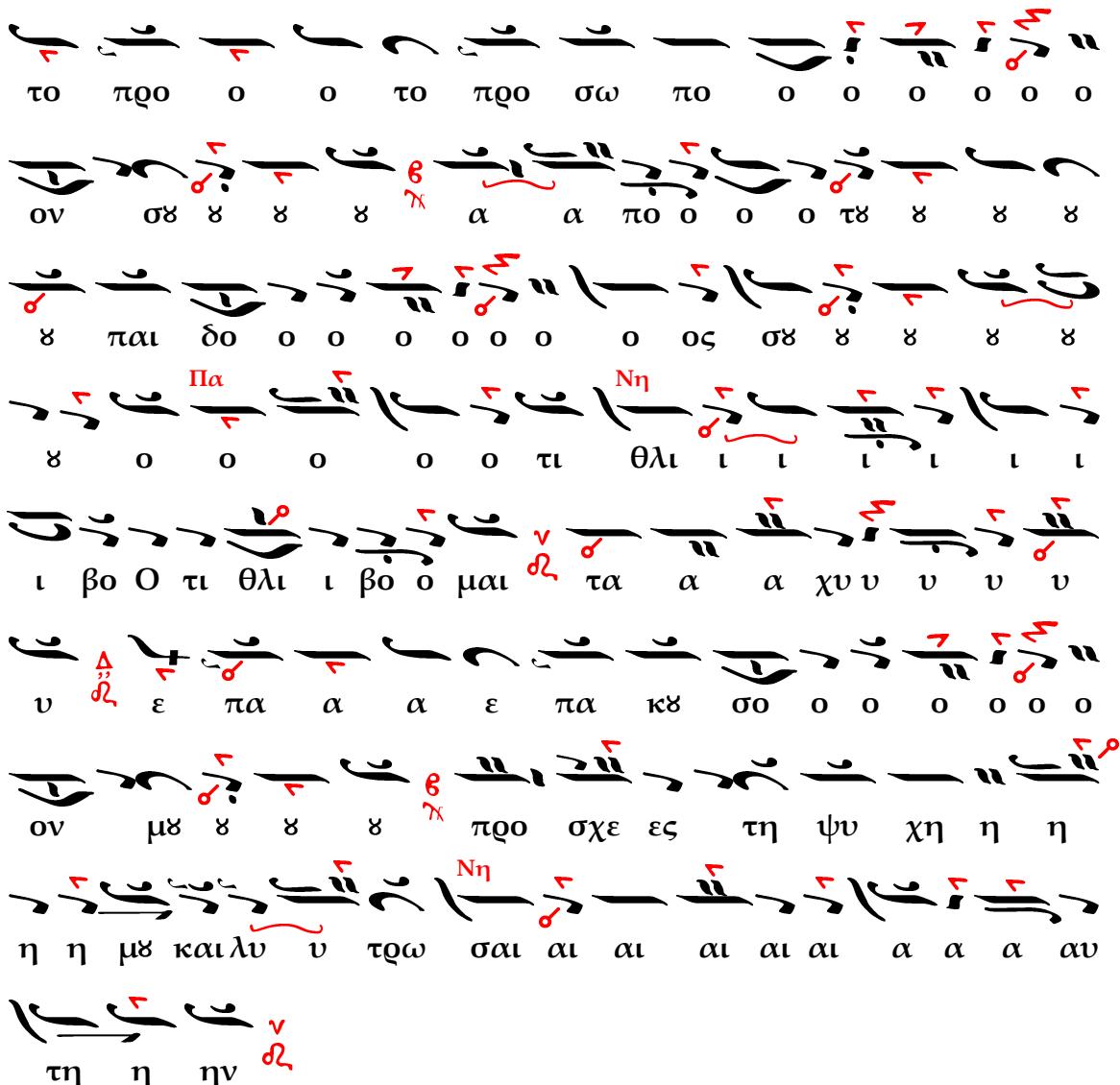
ΤΟ ΜΕΓΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

·Ο διάκονος· Εσπέρας προκείμενον.

Καὶ φάλλεται ὑπὸ τῶν χορῶν τὸ μέγα προκείμενον ὡς ἀκολούθως·

Ἡχος πᾶν οὐ

M η α πο στοε ε ε ε ε ε ε ε ψη ης

Στίχ. α'. Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ· ή σωτηρία σου, Θεός

τὸ αὐτό.

Μή αποστρέψης τὸ πρόσωπόν σου...

Στίχ. β'. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν· εἰς ἐκζητήσατε τὸν

Θεόν, καὶ αἱ ζη η σε ται η ψυ χη η η η Η η η η

μων

M ἡ α πο στοε ε ε ε ε ε ε ε ε ψη ης

το προ ο ο το προ σω πο ο ο ο ο ο ο
 ον ση 8 8 8 α α πο ο ο ο τη 8 8 8
 8 παι δο ο ο ο ο ο ο οι ση 8 8 8 8
Πα 8 ο ο ο ο ο ο ο οι θηι ι ι ι ι ι
 ι βο ο τι θηι ι βο ο μαι τη τα α α χυ ν ν ν
 ν Δ ε πα α α ε πα κη σο ο ο ο ο ο ο
 ον μη 8 8 8 προ σχες τη ψυ ν χη η
 η η η η μη 8 Δ και αι αι αι αι αι αι
 αι αι λυ ν ν ν και λυ ν τη ω σαι αι
 αι αι αι αι α α α α αν τη η η η η
 η η η η η η η η η η η ν

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἵερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

”Ετι δεόμεθα ύπερ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

”Ετι δεόμεθα ύπερ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

”Ετι δεόμεθα ύπερ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

”Ετι δεόμεθα ύπερ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (**τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης**) καὶ ύπερ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

”Ετι δεόμεθα καὶ ύπερ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων, καὶ ύπερ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ο ιερεύς: Ὄτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ύπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης: Ἄμήν.

Ο προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἀγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ

καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἴτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἑπομένας ἔξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἀφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ο ιερεὺς ἐκφώνως:

Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

Ο ιερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ο χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ο χορός· Σοί, Κύριε.

Ο ιερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Άμήν.

* * *

Καὶ εὐθὺς φάλλονται τὰ ἀπόστιχα, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, τὰ δύο ἴδιόμελα τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ μαρτυρικὸν.

Τακώβου Πρωτοψάλτου.

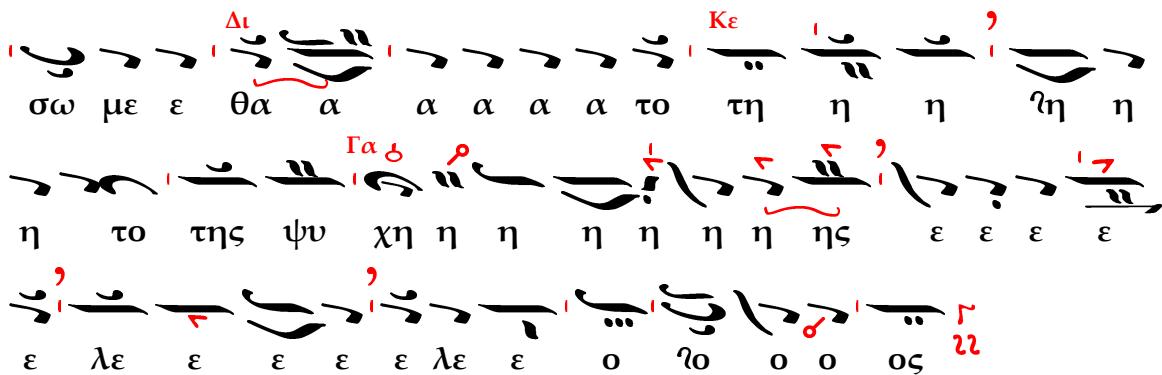
Ἄχος Γα φ

ν - Δ
δ 2 η

Πα
M
Γα
Κε
M Nη
Πα Σ
Γα
Κε
Πα

ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ιε ε
 ε ε ε ε ε ιε οι της νη στει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ας α γω ω ω νι σται αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι μι ι ι ι ι σθο ο
 ον α α α ηα α α α πο λα α α α α α α α
 α α αυ σω ω α πο λαυ σω ω με ιε ε ε
 εν ιε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 τι ι ι ι πλα 8 8 8 8 8 σι ι ι ι ι
 ι ο ιε ο ο ο ο ος ν ν ν ν ν ν πα
 α α α α α α ηα α α ν πα αρ χει ο δω
 ω τη η η η η η η η η η ε ε λε ε ε λε ε ε
 ε ε και ε ε λε ε η η η η η η η η η
 η η η μω ηω ω ω ω ω ων μι ι κρο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ον ερ γα σα α α με ε ε ιε ε
 ε ε νοι ιε μι σω ω ω ω ω ω ω κο μι

Πα **Δι** **Κε**
Γα **Δι** **Κε**
Πα **Δι** **Κε**
Μ **Γα** **Δι**

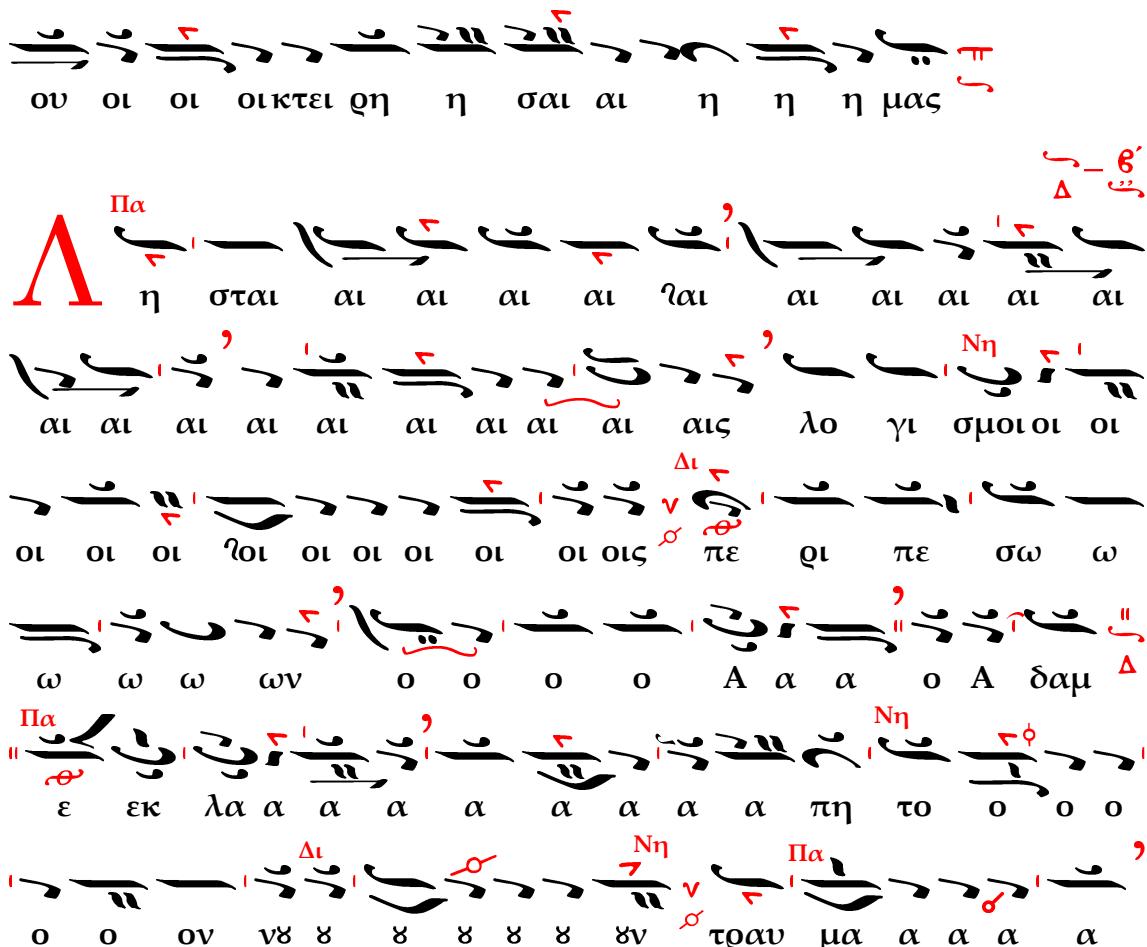
Ἐτερον. Ποίημα Στεφάνου.

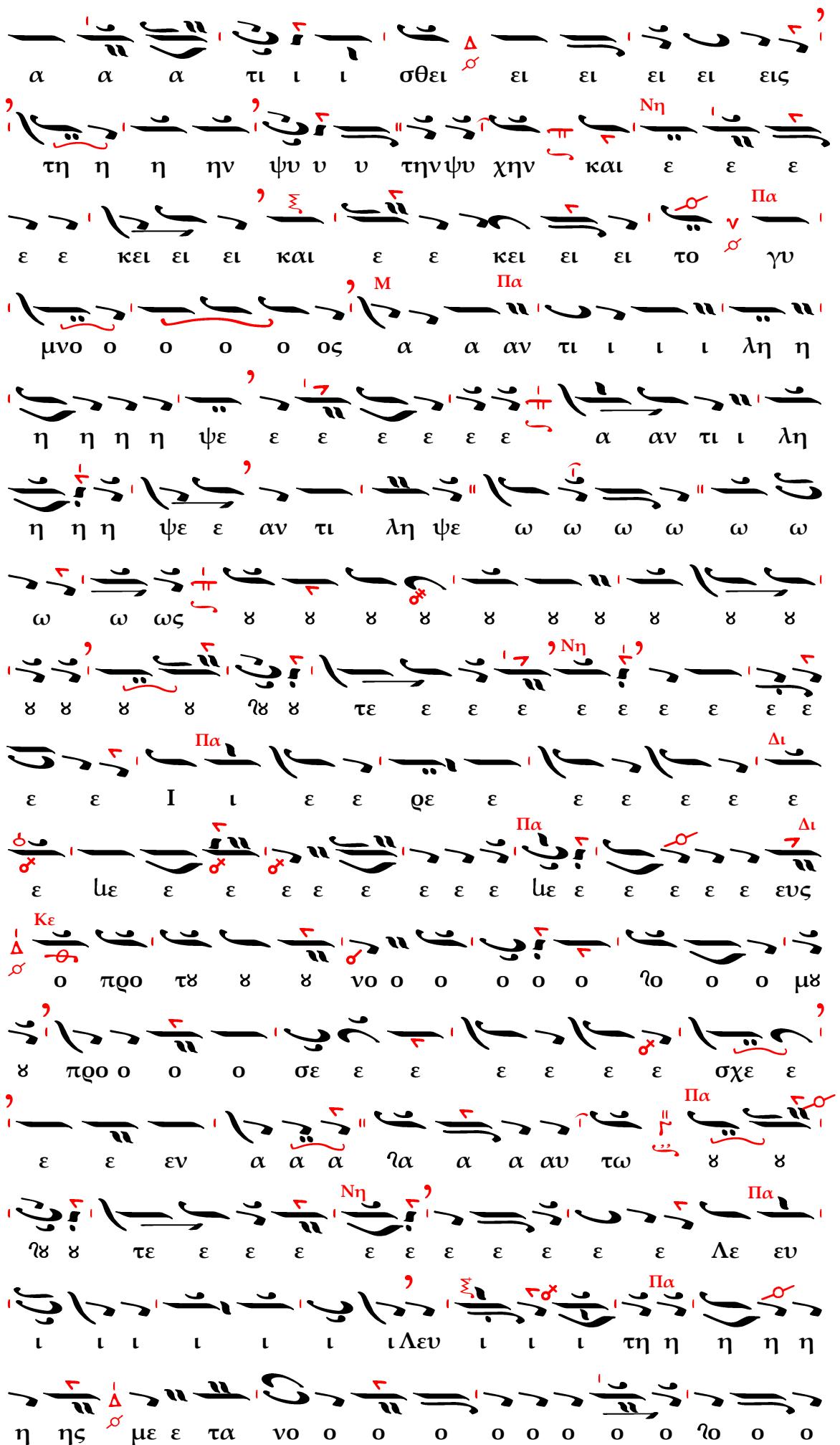
Ιακώβου Πρωτοφάλτου.

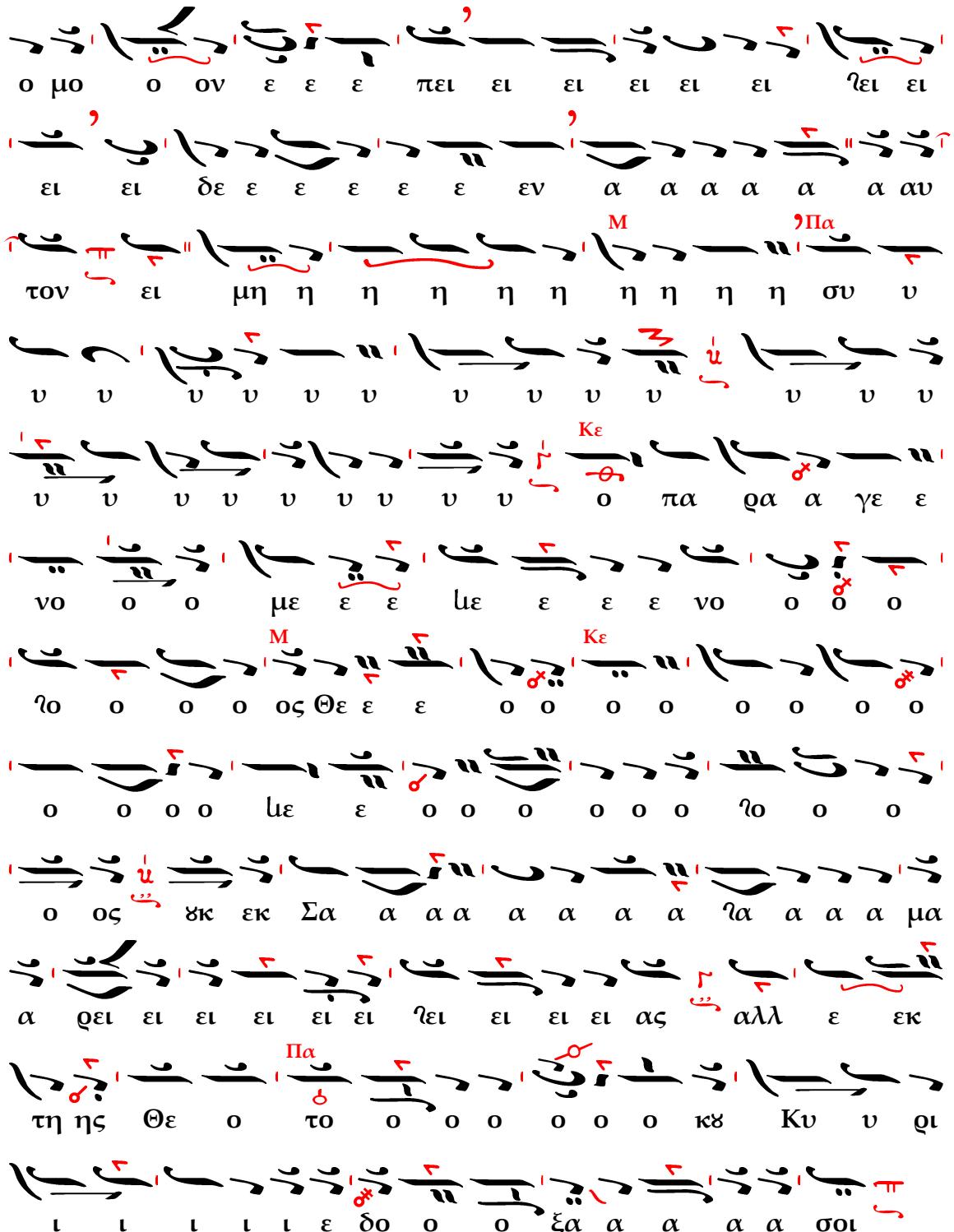
Ἡχος πῶς Πας

Στίχ. Πρὸς σὲ ἥρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, Δ τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ
σ

ούρανῷ. Δ Ιδού ὡς ὁφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων
αὐτῶν, Δ ὡς ὁφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, Δ
οὕτως οἱ ὁφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, Δ ——————
ε ως

Εἶτα τὸ Μαρτυρικόν.

Ἡχος Δι Θ

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ

ἐπλήσθημεν ἔξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ

ὄνειδος τοῖς εὐθηγοῦσι, και η ε ξς δε νω σις τοις

ν πε ε ρη φανοις

Oι Μαρτυρεσθε σε Κύριε ουκ ηδη νη η σα ντο σε Δ

ουκ α πε στη σαν α πο των ε ε ντο λων σε ε ταις αν

των πρεσβει ει αις ε λε η σον η μα ας ε

Δόξα. Και νῦν. Θεοτοκίου.

Τίχος Δι θ.

Δοξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι Δ

Kαι νυν και α ει και εις της αι ω νας των αι ω

των α μην Δ

Aρχα γγε λι κως α νυ μη σω μεν πιστοι ε την

ου ρα νι ον Πα στα α δα και πυ λην σφρα γι

σθει σαν α λη θως χαι ρε δι ης α νε βλα στησεν η

μιν ο Σω τηρ των α παν των χρισος ο ζω ο δο

της και Θε ος ε κα τα α α βα λε Δε σποι να της α

θε ρε τυ ρα α αν νυ ρε εχ θρηση μων ε τη χει ρι σ

Α χραντε η ελ πις χριστι α νω ω ων Δ

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ Ἱερέως ἢ
Ὦδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ὄχημά σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας

κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Οἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Καὶ φάλλονται τὰ κάτωθι τροπάρια, ἐν ἑκάστῳ τῶν ὅποιων ποιοῦμεν μίαν μεγάλην μετάνοιαν πλὴν τοῦ τελευταίου.

Ἔχος πᾶς Κεφ

Θ ε ο το ο κε Παρ θε ε νε υ ρ χαι ρε κε χα
ρι τω με ε νη Μα ρι ι α ο Κυ ρι ος με τα
σ ρ ευ λο γη με νη η συ εν γν ναι ξι ρ ρ και ευ λο
γη με νος ο καρ πο ος της κοι λι ας σ ρ ο τι Σω
τη ρα ε τε ε κε εστων ψυ χων η η μων ρ

B α πτι στα τς Χρι στς **v' η** παν των η μων μνη σθη
 τι **v' η** ι να ρυ σθω μεν των α νο μι ων η μων **u q** σοι
 γαρ ε δο θη χα α ρις πρε σβε εν ειν υ περ η μων **u q**

Δόξα.

I κε τεν σα τε υ περ η μων **v' η** α γι οι Α πο
 στολοι και Α γι οι πα αν τες **v' η** ι να ρυ σθω μεν κιν δυ
 νων και θλι ψε ων **u q** υ μας γαρ θερ μας προ στα α τας **u q** προς
 τον Σω τη η ρα κε κτη με ε θα **u q**

Και νῦν.

Γ πο την σην εν σπλαγχνι ι αν **v' η** κα τα φε εν γο
 μεν Θε ο το κε **u q** τας η μω ων ι κε σι ι ας **v' η**
 μη παρι ι δης εν πε ρι στασει αλλ εκ κιν δυ νων λυ τρω
 σαι η μας **v' η** μο ο νη α γνη **v' η** μο ο νη εν λο γη
 με νη η η η **u q**

Ο ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον μ'.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ὁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

*Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

Ο ιερεύς· Ό όν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ο προεστὼς ἢ ὁ ιερεύς·

Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς (*ἢ τοὺς ἄρχοντας*) ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πράυνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (*ἢ τὴν ἀγίαν μονὴν*) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ ποιοῦμεν τρεῖς μεγάλας μετανοίας, λέγοντες ἐν ἑκάστῃ ἓνα στίχον τῆς εὐχῆς τοῦ ὁσίου Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου.

Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῷς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαι μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ποιοῦμεν μετανοίας μικρὰς ιβ' καὶ πάλιν μίαν μεγάλην, ἐπαναλαμβάνοντες τὸν τελευταῖον στίχον τῆς εὐχῆς.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ιερεύς· Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο ἀναγνώστης· Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ιερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἵκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· (*τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ*)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἰωνῆς· τοῦ ἀγίου (*τῆς ἡμέρας*), [οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν,] καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Πρὸ δὲ τοῦ Δι' εὐχῶν φάλλει ὁ χορὸς τὸ παρὸν θεοτοκίον.

Ἅγιος Δι-θ-

Π α α α α αν τω ω ων προ ο στα α τεν εις
 Α α α γα α α θη η τω ων κα τα φευ γον
 των ε εν πι ι ι στει τη κρα ται αι αι α α α σ8
 χει ει ρι ι α α αλ λη ην γα αρ ουκ ε χο ο μεν
 α μαρ τω ω λοι οι οι προ ος Θε ε ε ον εν
 κιν δν ν ν ν νοι οις και αι αι αι αι θλι ι ψε ε ε
 σι ι ι ι ιν α ει ει ει με ε ση η τει ει ει αν
 οι οι οι κα α τα α καμ πτο με ε νοι ν πο πται
 σμα α α τω ων πο ο ολ λων Μη τε ε ε ε
 ε ερ τ8 8 8 8 Θε 8 8 8 τ8 8 Γ ν ψι ι ι
 στ8 ο ο ο θεν σοι προ σπι πτο μεν ρν ν
 ν ν σαι αι πα α α σης πε ρι στα α α σε ω ως
 τ8 8 8 8 δ8 8 λ8 8 8 σ8 8 8 8

Καὶ ὁ Ἱερεύς, στραφεὶς πρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἐπιλέγει· Δι'
 εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός,
 ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο χορὸς καὶ σύμπας ὁ λαός· Ἄμήν.

* * * *